

FISKERIDIREKTORATET
RESSURSAVDELINGEN
FARTØY- OG DELTAKERSEKSJONEN

Vår dato

26.09.2006

Vår referanse

06/4302

Saksbehandler, innvalgstelcfør

Elisabeth Haavig Bakke, 55 23 81 78

FISKERI- OG
KYSTDEPARTEMENTET

Deres dato

23.06.2006

Deres referanse

27.09.2006

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLOSAKSNR.
ARKIV**ENDRING AV FORSKRIFT AV 12. SEPTEMBER 2003 OM
LEVERINGSPLIKT FOR FARTØY MED TORSKETRÅLTILLATELSE -
HØRINGSUTTALELSE**

Det vises til Fiskeri- og kystdepartementets brev datert 23. juni 2006 vedlagt høringsnotat med forslag til endringer i forskrift av 12. september 2003 om leveringsplikt for fartøy med torsketråltillatelse.

1. Innledning.

Det er etter Fiskeridirektoratets vurdering viktig at man nå tar opp til revisjon forskrift av 12. september 2003 om leveringsplikt for torsketrålere for å vurdere om reglene er utformet slik at formålet om å sikre anlegg som bearbeider fisk stabil råstofftilførsel fra torsketrålerflåten oppfylles.

2. Fiskeriforsknings evaluering

Fiskeridirektoratet har notert seg konklusjonene i fiskeriforsknings evaluering. Fiskeridirektoratet viser for øvrig til sine brev datert henholdsvis 12. mai 2005 og 23. januar 2006 vedrørende gjennomføring av kontroll av leveringsplikt for fartøy med torsketråltillatelse i 2004.

3. Leveringsplikten i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

Det er klare fellestrekk mellom leveringsbetingelser for torsketrålerflåten og distriktskvoteordningen som foreslåes innført fra 1. oktober då. I begge tilfellene kan man se det som at en viss mengde fisk avsettes og gis til fylkene Finnmark, Troms og Nordland med sikte på å skape / sikre arbeidsplasser i landindustrien i disse fylkene. Likheten er også stor når det gjelder behovet for å tilrettelegge for kontroll av at fangsten faktisk blir bearbeidet i landsdelen, fylke, kommune eller bedrift. Hovedforskjellen mellom ordningene er først og fremst at mengden fisk i medhold av de "gamle" leveringsordningene er betydelig høyere enn i distriktskvoteordningen. En annen sentral forskjell er at de fylker, kommuner, bedrifter som er tilgodesett i "gammel" ordning er vokst frem over lang tid, mens fylkeskommunene Finnmark, Troms og Nordland får ansvaret for å plukke ut de distrikt, kommuner og/ eller bedrifter som skal tilgodesees i distriktskvoteordningen 2006.

Begge ordningene er også etablert for å sikre / skape arbeidsplasser på land i spesielt fiskeriavhengige områder. Dvs. virkemidler som kommer i tillegg til den differensierte arbeidsgiveravgiften som de mest fiskeriavhengige områder også har tilbud om i dag. Etablering av en ordning med ressursavgift for de viktigste arter vil i stor grad kunne erstatte / ta bort behovet for slike kompliserte "tilleggsvirkemidler". Erstatte ved at man hvert år vil kunne peke ut bestemte fylker, distrikt eller kommuner som er unntatt fra slik avgift. En slik ordning vil være enkel å administrere og kontrollere (kan eventuelt administreres av salgslagene) og dermed ubyråkratisk. Samtidig ville kostnadene ved distriktskvoteordningen og leveringsbetingelser bli tydelige.

Som Fiskeri- og kystdepartementet sier, må det arbeides langs flere akser for å legge til rette for stabil råstofftilførsel til industrien som en del av en samlet ferskfiskstrategi. Siktemålet må være å finne fornuftige løsninger for hvordan den delen av fiskeressursene som skal være underlagt leveringsplikt kan bidra til stabil sysselsetting i distriktene og dermed realisere en distriktpolitisk og samfunnsmessig gevinst selv om kortsiktige markedsforhold innebærer at en annen anvendelse i øyeblikket synes mer lønnsom for fartøyleddet isolert sett.

Fiskeridirektoratet merker seg at de tiltak som drøftes og foreslås i høringsnotatet i det alt vesentlige er fartøyrelatert, fordi ordningen som sådan i det alt vesentlige retter seg mot fartøyleddet. Likeledes at målsettingen med forslagene er relatert til fiskeindustrien, siden formålet er å sikre at mer råstoff faktisk går til industribedrifter og der danner grunnlag for bl.a. sysselsetting og produktutvikling.

4. Behov for forenkling.

Fiskeridirektoratet er enig med Fiskeri- og kystdepartementet i at det bør gjøres endringer som effektiviserer ordningen og at endringene bør gjøre ordningen mer oversiktlig. Fiskeridirektoratet vil understreke at det er behov for å forenkle kontrollen av om den enkelte reder/det enkelte fartøy har overholdt leveringsplikten. Dette gjelder både for næringsutøverne og for Fiskeridirektoratet.

5. Innskjerpning av leveringsplikten – fra tilbudsplikt til salgsplikt i visse tilfeller.

Fiskeri- og kystdepartementet foreslår at tilbudsplikten som gjelder etter dagens ordning endres til salgsplikt til egen bedrift for fartøy som eies direkte eller indirekte av fiskerindustribedrifter, der det er gitt dispensasjon fra aktivitetskravet i deltakerlovens § 6 tredje ledd.

Dersom salgsplikten også innebærer en kjøpeplikt for industribedriften og leveringsplikten omfatter 100 % av torske- og hysefangstene, vil dette isolert sett forenkle den årlig kontrollen av om disse fartøyene oppfyller leveringsbetingelsene. Det vil da alltid være utferdiget sluttseddel mellom kjøper (landanlegget) og selger(eier av fartøy med leveringsbetingelser).

For ytterligere å forenkle kontrollen vil Fiskeridirektoratet foreslå at det på sluttседdelen må kunne krysses av at det er leveringsvilkår for fangsten som omsettes. Tilsvarende er planlagt gjennomført for distriktskvotene ved at fangst som leveres etter tildelt distriktskvote merkes med dette på sluttседlene. For å kunne gjennomføre dette for levering av fangst fra torsketrålere med leveringsplikt foreslår Fiskeridirektoratet endring i § 4 fjerde ledd første punktum i forskrift av 22. januar 2003 nr. 57 om opplysningsplikt ved landing og omsetning.

Forslaget om salgsplikt for "industrieide" torsketrålere påkrever en sammenligning av eierforholdene bak henholdsvis fartøyet og fiskeindustrien, der direkte eller indirekte sammenfall utløser salgsplikt til bedriften. Der eierskap til fartøy/bedrift ikke er organisert i samme foretak vil det oppstå spørsmål om hvilke eierkonstellasjoner som fører til salgsplikt, samt hvilke av bedriftene salgsplikten omfatter dersom de individuelle leveringsvilkårene ikke har egne bestemmelser om det. Dette bør klargjøres i forskriften.

I direktoratets registre har vi per i dag ikke informasjon som gjør oss i stand til, på en enkel måte, å verifisere hvorvidt eier av fartøy eller eier av landindustri er samme entitet. For det første har vi ikke tilgjengelig informasjon om eier / bakenforliggende eier av landindustri i registerform, og ofte har vi heller ikke informasjon lett tilgjengelig om bakenforliggende eier / eier av fartøyet. Dette kan gjøre det komplisert å skille mellom de fartøy som inngår i gruppen med salgsplikt til bestemte anlegg og de som ikke omfattes av denne.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor, for å kunne definere på en sikker måte hvilke fartøy som omfattes av salgsplikten, at salgsplikt tas med som et vilkår i de individuelle leveringsbetingelsene for det enkelte fartøy når det foretas en gjennomgang av de individuelle konsesjonsvilkårene som varslet.

Fiskeridirektoratet stiller videre spørsmål ved om det for disse tilfellene er en tilsvarende "kjøpeplikt" for industrianlegget. Det legges til grunn at det er det, siden det her er samme eierinteresser både på fartøysiden og på landsiden.

6. Bearbeidingsplikt for råstoff.

Forskriften slik den lyder nå har ingen bearbeidingsplikt for den tilgodesette bedriften. Fiskeridirektoratet støtter i utgangspunktet forslaget til å innføre bearbeidingsplikt for råstoffet og begrunnelsen for dette. Det tas her forbehold om at forskriftens forankring i deltakerloven og saltvannsfiskeoven er tilstrekkelig til at en også kan stille krav til fangstens anvendelse etter at den er solgt og levert. Eventuelt kan en vurdere om industribedrifter, som ønsker å kjøpe fangst i henhold til fartøyeiers pålagte leveringsbetingelser for fartøyet, må inngå avtale om at de for å overta slikt råstoff må forplikte seg til at råstoffet skal bearbeides og at det skal kunne spores i den videre produksjon.

Fiskeridirektoratet støtter også forslaget om at "kode 3 frysing" tas ut av listen over hvilken godkjent produksjon anlegget må være godkjent for for å kunne godkjennes som industrianlegg i denne sammenheng.

Bearbeidingsplikten bør etter Fiskeridirektoratets vurdering også gjelde hyse.

Det legges til grunn av bearbeidingsplikten gjelder råstoff kjøpt både av "industrieide" fartøy og de andre fartøyene med leveringsbetingelser.

Det konstateres i høringsnotatet at bearbeidingsplikt vil by på kontrollproblemer. Det foreslås derfor der at den bedriften som ønsker å oppnå fordelene som ligger i tilgang på råstoff fra leveringsplikten, må legge til rette for den nødvendige kontroll gjennom sporing av råstoffet gjennom produksjonsprosessen.

Fiskeridirektoratet er positiv til etablering av sporing for å kunne dokumentere råstoffets gang gjennom bedriften. Direktoratet har allerede arbeidet en del med dette spørsmålet og vet at sporing vil reise en del utfordringer både for bedriftene og for den som skal sette opp de konkrete kravene. Krav til sporing vil innebære store forenklinger i forbindelse med gjennomføring av kontrollen. Bedriftene vil da få klare krav til hvordan de løpende skal kunne dokumentere at anvendelsen av fisken oppfyller de krav som er stilt.

Hjemmel til sporing er foreslått tatt inn i forskriftens § 8 og må anses som tilstrekkelig dersom forarbeidene er klare nok i sin utforming og forskriftens forankring i deltakerloven og saltvannsfiskeoven gir tilstrekkelig hjemmel til å regulere fangsten etter den er solgt og levert. Det ligger forholdsvis omfattende utfordringer i det å stille opp de kravene som må oppfylles. Ordet "sporing" bør trolig endres til "sporing gjennom produksjon og salg", noe som kan beskrives som "kjedesporing". Det er utarbeidet systemer, bl.a. Tracefish, som helt/delvis kan ta hånd om det meste av opplysningene som kreves.

Det bør imidlertid nevnes at direktoratet frem til nå har møtt en noe kjølig holdning i store deler av næringen til å benytte sporing også i kontrollsammenheng. Et system må inneholde en klar kobling til seddelen, det vil si den enkelte landingen, eksponere utbyttefaktor, kvantum osv. Det er dette som har vært problemet frem til nå og mange har påberopt seg at det er så vanskelig å oppfylle slike krav fordi fisk fra flere landinger blandes i produksjonen, for eksempel under salting.

Det vil måtte påregnes en del tid for utforming av kravene. Det vise i den sammenheng til direktoratets to uttalelser henholdsvis 31. oktober 2005 og 9. juni 2006 til Havressursloven (NOU 2005: 10) der sporing er omtalt og det er argumentert sterkt i den siste uttalelsen for at det innføres en generell hjemmel til å påby sporing. Dette underbygger ytterligere behovet for sporing av hensyn til den samlede ressurskontroll.

De krav som skal stilles under denne forskriften må være harmonisert med de krav som stilles ellers, og som forventes stilt i fremtiden. Det vises i denne sammenheng til at det med hjemmel i Matloven allerede finnes krav som vel bli ytterligere styrket i fremtiden. Pliktene som pålegges bedriftene må altså henge sammen uavhengig av hvilke myndigheter som stiller kravene. Det nevnes videre at enkelte bedrifter også har krav om en form for sporing fra Tollvesenet. Det må være en målsetting for vårt arbeid med å stille opp krav at våre behov for sporing skal løses i samme system som opprettes for å støtte andre myndigheters krav. Vi bør unngå at en har ulike systemer for sporing i forhold til Mattilsynet, tollmyndigheten, skattemyndigheter og Fiskeridirektoratet.

Etablering av et system for sporing der opplysningene er oppdatert pr. produksjon/produksjonsdag vil gi mulighet for løpende kontroll. Det er god måte å pålegge bedriftene selv å dokumentere at de oppfyller vilkårene. Dette er en rimelig betraktning så lenge bedriftene selv oppnår fordeler med hele ordningen. Dette vil også være en måte å flytte deler av kontrolloppgaven ut til bedriftene. Det er imidlertid en forutsetning at feil eller mangler i sporingssystemet kan forfølges som egne overtredelser uten at en må bevise at manglene har ledet til brudd på den grunnleggende leveringsplikten.

Før slik kontroll kan gjennomføres må det utarbeides forskrifter om sporing av fangst i medhold av leveringsforskriftens § 8 slik den vil lyde etter foreslått endring.

Det følger av høringsnotatet (s. 18 og s.28) at den naturlige reaksjonen mot brudd på bearbeidingsplikten, anses å være at bedriften ikke lenger vil ha krav på å bli tilbudt råstoff i henhold til reglene om ordningen, verken i kraft av individuelle vilkår eller den sekundære regionale leveringsplikten. Dersom reaksjonsformen skal være slik, og brudd avdekkes, vil det etter kort tid måtte etableres en oversikt over fiskerindustribedrifter som ikke lenger har krav på å bli tilbudt råstoff innenfor denne ordningen. Det vil her oppstå spørsmål om fiskeindustribedriften skal tilstiles vedtak om at de har mistet denne retten eller om det skal kunngjøres via lister eller om listene skal være interne. Skal retten mistes permanent eller for et kortere eller lengre tidsrom? Dersom bedriften selges til nye eiere, skal retten fortsatt være bortfalt? Det vil påløpe administrative kostnader med en slik ordning. Videre må en stille spørsmål ved om man vil kunne risikere at "industriide" fartøy med en slik ordning vil kunne kvitte seg med leveringsvilkår dersom bearbeidingsplikten på land ikke oppfylles, og myndighetene ikke tilbakekaller konsesjonen på fartøyet.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor at det også vurderes andre reaksjonsmåter dersom bearbeidingsplikten ikke oppfylles av industribedriften, som for eksempel overtredelsesgebyr.

7. Leveringspliktens omfang.

Fiskeridirektoratet støtter forslaget om å øke leveringsplikten til å gjelde 100 % av fangstene og den begrunnelse som er gitt for dette i høringsnotatet. En slik endring vil også forenkle gjennomføring av kontroll.

8. Rydding i leveringsvilkårene.

Fiskeridirektoratet er enig med departementet i at det bør foretas justeringer i leveringsbetingelsene for å harmonisere disse og også at alternativ leveringsplikt tas bort, da dette følger av forskriften.

Fiskeridirektoratet støtter også departementets forslag om å gå gjennom leveringsvilkårene med sikte på identifisere tilfeller hvor leveringsplikten er rettet mot steder eller kommuner hvor det ikke lenger finnes bedrifter som driver bearbeidingsvirksomhet som oppfyller de nødvendige krav. For enkelte av disse

torsketråltillatelsene vil vilkårene måtte kunne endres, med de reservasjoner som departementet selv tar i forhold til hvorvidt slike endringer kan foretas.

Fiskeridirektoratet foreslår for øvrig at den foreslåtte salgsplikten for "industrierte torsketrålere" tas inn i konsesjonsvilkår for det enkelte fartøy, jfr. vår merknad til kap. 5. Det vil forenkle kontrollen av om vilkårene er oppfylt, fordi vilkåret da vil være ført i konsesjons- og deltakerregisteret gjeldende for den konsesjon som er knyttet til eier/fartøy på det aktuelle tidspunkt.

9. Gjennomføring av leveringsplikten.

I høringsnotatet på s. 25 i de to siste avsnitt kan det synes uklart om krav om utarbeidelse av halvårlig plan for drift gjelder alle fartøy der eieren er pålagt leveringsvilkår for torsketråltillatelsen, eller om kravet bare gjelder dem som ikke defineres som "industrierte fartøy" foran i høringsnotatet.

Fiskeridirektoratet legger imidlertid til grunn, basert på departementets argumentasjon, at dette gjelder "de andre fartøyene", dvs. de fiskeriede fartøyene og fartøy der eier er en/flere industribedrifter med leveringsplikt til andre enn seg selv.

Fiskeridirektoratet støtter Fiskeridepartementets forslag om utarbeidelse av slike halvårlige planer for drift for denne fartøygruppen, selv om det slik den er foreslått vil medføre økt belastning for forvaltningen.

Fiskeridirektoratet foreslår imidlertid at departementet i den varslede gjennomgang av de individuelle vilkårene tar med i vilkårene at slik halvårlig plan skal utarbeides for disse. Vilket skal da føres i konsesjons- og deltakerregisteret og vil i kontrollsammenheng være en forenkling.

Fiskeridirektoratet foreslår videre at regionkontorenes rolle i denne sammenheng tas med i forskriften. Fiskeridirektoratet foreslår videre at departementet på forhånd tar stilling til hvordan man i kontrollsammenheng skal forholde seg til planer som partene ikke er overens om, selv etter at det er avholdt drøftingsmøte, eller til planer som ikke overholdes.

Fiskeridirektoratet støtter også departementets forslag om at dersom leveringsplikten gjelder en bedrift, og denne bedriften ikke kan nyttiggjøre seg fryst råstoff, så vil det måtte vurderes å stille vilkår om levering av ferskt råstoff i forbindelse med fremtidige utskiftninger av fartøyet. Fiskeridirektoratet foreslår at samme vurdering foretas dersom fartøyet skal selges for fortsatt drift.

Fiskeridirektoratet foreslår videre at i de tilfeller der fangst skal leveres til en bestemt bedrift, så tas denne industribedriftens organisasjonsnummer med i det individuelle konsesjonsvilkåret.

10. Tilbakekall av tillatelser i enkelte situasjoner.

Fiskeridirektoratet noterer seg at departementet legger opp til en mer aktiv bruk av muligheten til å tilbakekalle tillatelser ved brudd på leveringsplikten, og støtter dette.

Departementet drøfter i høringsnotatet ulike typetilfeller som viser kompleksiteten i det som må vurderes i denne sammenheng. Før man tar i bruk dette virkemiddelet bør det drøftes nærmere hvordan ulike typer av brudd skal vurderes.

11. Prisspørsmålet.

Fiskeridirektoratet har ingen merknader til dette.

12. Distriktsmessig hensyn m.v.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering styrker de foreslåtte endringene i forskriften de distriktsmessige hensyn som leveringsbetingelsene er ment å ivareta.

De foreslåtte endringene vil kunne styrke flåteleddet, da industribedriften ikke lenger skal kunne kjøpe fangst som begunstiget, på grunnlag av leveringsvilkår, og deretter selge fangsten uten å bearbeide den. Videre vil landindustrien få bedret tilgang på råstoff gjennom de endringsforslag som er fremmet. Imidlertid vil krav om bearbeiding og sporing av fangsten sannsynligvis medføre noe merarbeid og kostnader for landindustrien.

Endringsforslagene er ment å skulle bidra til forenkling av de kontrollmessige utfordringene. Fiskeridirektoratet vurderer forslagene som følger i forhold til forenkling:

- **Salgsplikt i visse tilfeller:** Forenkling, men forutsetter at man har klart definert i de individuelle konsesjonsvilkårene hvem som omfattes av dette.
- **Bearbeidingsplikt og sporing av fangsten:** Dette er nytt i forhold til tidligere ordning og vil komplisere den samlede kontrollen. Utarbeidelse av bestemmelser i forhold til dette vil ta tid og legge beslag på kapasitet. Det er på forhånd vanskelig å si hva gjennomføring av kontroll vil medføre av merarbeid og administrative kostnader. Dersom det også skal holdes oversikt over fiskerindustribedrifter som har brutt bearbeidingsplikten og mistet rett til å motta fangst etter denne ordningen, vil dette også føre til økte administrative kostnader.
- **Leveringsplikten skal omfatte 100 % av fangsten av torsk og hyse:** Dette vil utgjøre en forenkling i kontrollsammenheng, og vil også åpne muligheter for løpende kontroll, ikke bare årlig etterskuddsvis kontroll. Dersom man også får merket landings- og sluttsedler for de fangstene som skal kontrolleres i forhold til leveringsforskriften, vil dette være en ytterligere effektivisering av forvaltningens kontroll.
- **Gjennomgang av de individuelle leveringsvilkårene:** Dette vil være tids- og arbeidskrevende i år, men vil på sikt gjøre kontrollarbeidet enklere og mer effektivt.
- **Utarbeidelse av halvårlige planer:** Dette vil utgjøre merarbeid for Fiskeridirektoratets regionkontorer og for den del av torsketrålerflåten som omfattes av dette. Hvor mye dette vil

utgjøre er vanskelig å si, det vil avhenge av i hvor stor grad næringens aktører selv kommer overens om planene eller om regionkontorene må innkalle til drøftingsmøter m.v.

- Tilbakekall av konsesjoner: For å sikre forutsigbarhet bør det utarbeides instruksjoner på dette området. Utarbeidelse av slike vil ta tid, men vil gjøre saksbehandlingen enklere i ettertid.
- Endring av fastsettelse av referansepris: Ingen endring i forhold til effektivisering.

13. Merknader til endringsforslaget til forskriften:

Til § 3 nytt annet ledd:

Fiskeridirektoratet foreslår at det settes inn to nye setninger: *"Plan sendes Fiskeridirektoratets regionkontor hvor den begunstigede bedrift er lokalisert. Dersom fartøyeier og bedrift ikke er overens om planen, skal regionkontoret innkalle partene og den aktuelle kommunen til drøftingsmøte."*

Til § 3 nytt siste ledd:

Det er her vist til "den sekundære leveringsplikten i annet ledd". På bakgrunn av at det er foreslått et nytt annet ledd, vil nåværende annet ledd bli tredje ledd etter endringen. Fiskeridirektoratet foreslår derfor at den foreslåtte henvisning til annet ledd endres til *tredje ledd*

Til § 5 annet ledd:

Fiskeridirektoratet finner ikke noen begrunnelse i høringsnotatet til at "skal" er foreslått endret til "kan" i annet ledds første punktum. Fiskeridirektoratet foreslår at det fortsatt blir stående "skal" i forskriftsteksten. Dersom det skal endres til "kan", så må det tas stilling til i hvilke tilfeller man ikke skal utby på auksjon eventuelt må det tas tilling til om man skal ta bort bestemmelsen.

14. Forslag til andre endringer i forskriften:

I § 7 første ledd heter det at "Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes etter deltakerloven § 29 og saltvannsfiskeoven § 53."

Lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) mv ble endret 17. desember 2004. Deltakerlovens § 29 ble da ny § 31.

Det ble samtidig vedtatt bestemmelser om overtredelsesgebyr, deltakerloven § 28, og tvangsmulkt, deltakerloven § 29. Fiskeri- og kystdepartementet har som eksempel på overtredelser som skal kunne medføre illeggelse av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt nevnt manglende oppfyllelse av leveringsvilkår/konsesjonsvilkår, jfr. Ot.prp. nr. 70 (2003-2004) s. 39 og 40. På bakgrunn av at dagens kontroll av at leveringsvilkår for torsketralere er oppfylt gjennomføres etterskuddsvis på årsbasis og gjelder 80 % av fartøyets fangst av torsk og 60 % av fartøyets fangst av hyse, jfr. forskriftens § 4, vil det kun være

overtredelsesgebyr som er aktuelt å nytte. Dersom de foreslåtte endringer vedtas, bl.a. om at leveringsplikten skal gjelde 100 % av fangsten av torsk og hyse, vil imidlertid tvangsmulkt også kunne være en mulig reaksjonsform å vurdere ved manglende overholdelse av leveringsbetingelsene.

På bakgrunn av det som er nevnt ovenfor, foreslås det at § 7 første ledd blir endret som følger:

Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften kan straffes etter deltakerloven § 31 og saltvannsfiskeoven § 53. Ved overtrødelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften kan det illegges overtrødelsesgebyr etter deltakerloven § 28 eller tvangsmulkt etter deltakerloven § 29.

15. Forslag til endringer i andre lover/forskrifter:

Fiskeridirektoratet foreslår følgende endring i forskrift av 22. januar 2003 nr. 57 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fiske § 4 fjerde ledd første setning:

Landingen skal identifiseres med landingsdato, angitt som den dato landingen er fullført, art, produkttilstand, konserveringsmåte, størrelsessammensetning, vektavlesning, nøyaktig kvantum, fangstdato, angitt som den siste dato med fangst på turen, sone, fangstfelt, redskap og kvotetype samt om fangsten omfattes av leveringsplikt for torsketrålere.

Vedlagt (./) følger kopi av uttalelse fra Fiskeridirektoratet region Nordland.

Med hilsen

Aruls Kohnow
seksjonssjef

Elisabeth Haavig Bakke
seniorrådgiver